

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/344

z dnia 9 marca 2016 r.

w sprawie utworzenia europejskiej platformy na rzecz usprawnienia współpracy w zakresie przeciwdziałania pracy nierejestrowanej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 153 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W komunikacie z dnia 18 kwietnia 2012 r. pt. „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” Komisja podkreśliła potrzebę poprawy współpracy pomiędzy państwami członkowskimi i ogłosiła rozpoczęcie konsultacji w sprawie utworzenia na szczeblu Unii platformy współpracy między inspektoratami pracy i innymi organami egzekwowania prawa w celu zwalczania pracy nierejestrowanej, co ma służyć poprawie współpracy, wymianie najlepszych praktyk i określeniu wspólnych zasad prowadzenia inspekcji.
- (2) Zgodnie z art. 148 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Rada przyjęła w drodze decyzji (UE) 2015/1848 ⁽⁴⁾ wytyczne dotyczące polityk zatrudnienia państw członkowskich. W tych wytycznych zawarto wskazówki dla państw członkowskich w odniesieniu do określania ich krajowych programów reform oraz wdrażania reform. Wytyczne dotyczące zatrudnienia stanowią podstawę zaleceń dla poszczególnych krajów, które Rada kieruje do państw członkowskich na podstawie wspomnianego artykułu. W ostatnich latach w zaleceniach dla poszczególnych krajów uwzględniano również zalecenia dotyczące zwalczania pracy nierejestrowanej.
- (3) W art. 151 TFUE wśród celów w zakresie polityki społecznej wymieniono promowanie zatrudnienia i poprawę warunków życia i pracy. Aby osiągnąć te cele, Unia może wspierać i uzupełniać działania państw członkowskich w dziedzinach bezpieczeństwa i higieny pracy, warunków pracy, integracji osób wykluczonych z rynku pracy oraz zwalczania wykluczenia społecznego. Zgodnie z art. 153 ust. 2 lit. a) TFUE Unia może przyjmować środki w celu zachęcania do współpracy między państwami członkowskimi, z wyłączeniem jakiegokolwiek harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 458 z 19.12.2014, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. C 415 z 20.11.2014, s. 37.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lutego 2016 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 24 lutego 2016 r.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/1848 z dnia 5 października 2015 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityk zatrudnienia państw członkowskich na rok 2015 (Dz.U. L 268 z 15.10.2015, s. 28).

- (4) Parlament Europejski w swojej rezolucji z dnia 14 stycznia 2014 r. dotyczącej skutecznych inspekcji pracy jako strategii na rzecz poprawy warunków pracy w Europie z zadowoleniem przyjął inicjatywę Komisji dotyczącą utworzenia europejskiej platformy oraz wezwał do ściślejszej współpracy na szczeblu Unii na rzecz przeciwdziałania pracy nierejestrowanej, która według tej rezolucji negatywnie wpływa na unijną gospodarkę, prowadzi do nieuczciwej konkurencji, zagraża stabilności finansowej modelu społecznego Unii i powoduje coraz większe braki w ochronie socjalnej pracowników i ochronie zatrudnienia.
- (5) Praca nierejestrowana została zdefiniowana w komunikacie Komisji z dnia 24 października 2007 r. pt. „Zaostrzenie walki z pracą niezgłoszoną” jako „wszelka działalność zarobkowa, zgodna z prawem pod względem swojej natury, lecz niezgłoszona władzom publicznym, z uwzględnieniem różnic w systemach prawnych państw członkowskich”. Definicja ta nie obejmuje żadnej działalności niezgodnej z prawem.
- (6) Praca nierejestrowana często ma wymiar transgraniczny. Charakter pracy nierejestrowanej może się różnić w zależności od państwa oraz od sytuacji gospodarczej, administracyjnej i społecznej. Różnice występują w ustawodawstwach krajowych dotyczących pracy nierejestrowanej oraz w definicjach stosowanych na szczeblu krajowym. Należy zatem dostosowywać środki służące przeciwdziałaniu pracy nierejestrowanej w celu uwzględnienia tych różnic.
- (7) Według szacunków praca nierejestrowana stanowi znaczną część gospodarki Unii. Jest ona różnie definiowana w ustawodawstwie krajowym poszczególnych państw członkowskich, w związku z czym trudne jest uzyskanie dokładnych danych co do skali jej występowania.
- (8) Nadużywanie – czy to na szczeblu krajowym, czy w sytuacjach transgranicznych – statusu osoby samozatrudnionej, zdefiniowanego w prawie krajowym, jest jedną z form pracy fałszywie rejestrowanej, często wiążącą się z pracą nierejestrowaną. Pozorowane samozatrudnienie ma miejsce w sytuacji, gdy dana osoba jest zgłoszona – w celu uniknięcia określonych obowiązków prawnych lub podatkowych – jako osoba samozatrudniona, mimo iż wykonywana przez nią praca spełnia warunki charakteryzujące stosunek pracy. Platforma ustanowiona niniejszą decyzją (zwana dalej „platformą”) powinna służyć przeciwdziałaniu pracy nierejestrowanej w różnych jej formach, a także pracy fałszywie rejestrowanej, wiążącej się z pracą nierejestrowaną, w tym pozorowanemu samozatrudnieniu.
- (9) Praca nierejestrowana ma poważne konsekwencje dla wykonujących ją pracowników, którzy zmuszeni są akceptować niepewne, a czasem niebezpieczne warunki pracy, znacznie niższe wynagrodzenie, poważne naruszenia praw pracowniczych oraz znacznie ograniczoną ochronę na mocy prawa pracy i przepisów w zakresie ochrony socjalnej, co pozbawia ich odpowiednich świadczeń społecznych, uprawnień emerytalnych i dostępu do opieki zdrowotnej, a także możliwości rozwoju umiejętności i uczenia się przez całe życie.
- (10) Chociaż negatywne skutki pracy nierejestrowanej dla społeczeństwa i gospodarki przybierają różne formy, platforma ma na celu poprawę warunków pracy oraz promowanie integracji na rynku pracy i włączenia społecznego. Praca nierejestrowana ma poważne skutki budżetowe, powodując spadek dochodów podatkowych i z tytułu ubezpieczeń społecznych, co szkodzi finansowej trwałości systemów zabezpieczenia społecznego. Praca nierejestrowana wpływa też negatywnie na poziom zatrudnienia i wydajności, a także zaburza równe warunki prowadzenia działalności.
- (11) Praca nierejestrowana wywołuje różne skutki dla różnych grup społecznych, między innymi dla kobiet, migrantów i pracowników domowych, a niektórzy pracownicy nierejestrowani znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji.
- (12) W wielu państwach członkowskich wprowadzono rozmaite strategie i działania służące przeciwdziałaniu pracy nierejestrowanej. Niektóre państwa członkowskie zawarły także porozumienia dwustronne i prowadziły wielostronne projekty dotyczące niektórych aspektów pracy nierejestrowanej. Należy wciąż rozwijać działania na rzecz przeciwdziałania złożonemu problemowi pracy nierejestrowanej, co wymaga przyjęcia kompleksowego podejścia. Platforma nie powinna uniemożliwiać stosowania dwustronnych ani wielostronnych umów lub uzgodnień dotyczących współpracy administracyjnej.
- (13) Udział w działaniach platformy pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji i obowiązków państw członkowskich w zakresie przeciwdziałania pracy nierejestrowanej, w tym dla ich zobowiązań krajowych lub międzynarodowych wynikających, między innymi, z odpowiednich i mających zastosowanie konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), takich jak Konwencja nr 81 dotycząca inspekcji pracy w przemyśle i handlu.
- (14) Współpraca między państwami członkowskimi na szczeblu Unii nadal nie ma wystarczająco kompleksowego charakteru, zarówno jeśli chodzi o zaangażowanie poszczególnych państw członkowskich, jak i zakres poruszanych kwestii. Brakuje formalnego mechanizmu transgranicznej współpracy między właściwymi organami państw członkowskich w celu kompleksowego rozwiązania kwestii związanych z pracą nierejestrowaną.

- (15) Wspieranie współpracy między państwami członkowskimi na szczeblu Unii jest konieczne do tego, aby państwa członkowskie mogły skuteczniej i bardziej efektywnie przeciwdziałać pracy nierejestrowanej. W związku z tym celem platformy powinno być usprawnienie i wspieranie wymiany najlepszych praktyk i informacji, tak aby stworzyć na szczeblu Unii ramy, które posłużą do wypracowania jednolitego rozumienia pracy nierejestrowanej, analizy tego zjawiska oraz rozwoju wiedzy specjalistycznej na ten temat. Wspólne definicje oraz wspólne pojęcia pracy nierejestrowanej powinny odzwierciedlać rozwój sytuacji na rynku pracy. Platforma powinna także wspierać współpracę różnych organów egzekwowania prawa państw członkowskich uczestniczących w takich działaniach transgranicznych na zasadzie dobrowolności.
- (16) Niniejsza decyzja ma na celu wspieranie współpracy między państwami członkowskimi na szczeblu Unii. Istnieją znaczne różnice między poszczególnymi państwami członkowskimi w zakresie pracy nierejestrowanej, w związku z tym różne są również oczekiwania właściwych organów oraz innych podmiotów państw członkowskich w odniesieniu do obszarów współpracy. Państwa członkowskie zachowują kompetencje w zakresie decydowania o poziomie swojego zaangażowania w działania zatwierdzone przez platformę na szczeblu plenarnym.
- (17) Należy zachęcać do ścisłej i skutecznej współpracy na szczeblu Unii między państwami członkowskimi w celu wsparcia i uzupełnienia ich działań w zakresie przeciwdziałania pracy nierejestrowanej. Działalność na szczeblu krajowym zależy od konkretnych uwarunkowań w poszczególnych państwach członkowskich i działania w ramach platformy nie mogą zastępować dokonywanej na szczeblu krajowym oceny tego, jakie odpowiednie działania należy podjąć.
- (18) Państwa członkowskie i ich właściwe organy zachowują kompetencje w zakresie określania, analizy i rozwiązywania problemów praktycznych związanych z egzekwowaniem odpowiednich przepisów Unii dotyczących warunków pracy i ochrony socjalnej w pracy, a także w zakresie decydowania, jakie środki zastosować na szczeblu krajowym, by wdrożyć wyniki działań platformy.
- (19) Platforma powinna wykorzystywać wszystkie stosowne źródła informacji, w szczególności badania, umowy dwustronne zawarte między państwami członkowskimi oraz wielostronne projekty współpracy, a także tworzyć synergię pomiędzy istniejącymi instrumentami i strukturami na szczeblu Unii w celu maksymalnego zwiększenia odstrasżającego lub zapobiegawczego działania tych środków. Działania platformy mogłyby określać ramy wspólnych szkoleń, wzajemnych przeglądów, tworzenia narzędzi, takich jak interaktywny bank wiedzy, z uwzględnieniem istniejących analiz wykonalności, między innymi prac Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound), a także – uznając znaczenie ochrony danych – rozwiązań w zakresie wymiany danych. Ogólnoeuropejskie kampanie lub wspólne strategie, bazujące na polityce i strategiach zwiększania wiedzy o pracy nierejestrowanej, które w różnej mierze już istnieją w państwach członkowskich, mogłyby przyczynić się do zwiększania wiedzy na temat problemu pracy nierejestrowanej. Platforma powinna także angażować podmioty pozarządowe będące ważnym źródłem informacji.
- (20) Platforma powinna przyczynić się do wzmocnienia współpracy pomiędzy państwami członkowskimi, między innymi poprzez wspieranie innowacyjnych podejść w odniesieniu do współpracy transgranicznej oraz egzekwowania przepisów, a także poprzez ocenianie doświadczeń państw członkowskich z takiej współpracy. Terminowa wymiana informacji jest niezbędna do ograniczenia pracy nierejestrowanej.
- (21) Jeżeli jeden z członków platformy uzna, że przytoczenie konkretnych przypadków jest korzystne dla wymiany informacji i najlepszych praktyk w ramach platformy, dane dotyczące tych przypadków powinny być w stosownych przypadkach anonimizowane. Platforma może być skuteczna jedynie wówczas, gdy osoby zgłaszające przypadki pracy nierejestrowanej będą chronione przed niekorzystnym traktowaniem. Platforma powinna zatem stanowić forum wymiany najlepszych praktyk w tym zakresie.
- (22) Wymiana informacji i najlepszych praktyk powinna umożliwić platformie wniesienie użytecznego wkładu w ewentualne działania na szczeblu Unii w zakresie przeciwdziałania pracy nierejestrowanej, w tym w działania podejmowane przez Komisję. W ramach europejskiego semestru działania platformy mogą wnieść użyteczny wkład przy rozpatrywaniu środków związanych z pracą nierejestrowaną.
- (23) Kwestią pracy nierejestrowanej zajmują się różne krajowe organy egzekwowania prawa, takie jak inspektoraty pracy, inne organy zajmujące się kwestiami bezpieczeństwa i higieny pracy, inspektoraty zabezpieczenia społecznego i organy podatkowe. W niektórych przypadkach zaangażowane mogą być również organy migracyjne i służby zatrudnienia, a także organy celne oraz organy odpowiedzialne za realizację wspólnej polityki transportowej, policja, prokuratura oraz partnerzy społeczni.
- (24) W celu kompleksowego i skutecznego przeciwdziałania pracy nierejestrowanej należy wprowadzić w państwach członkowskich określony zestaw polityk. Powinno to być ułatwione poprzez wspieranie ustrukturyzowanej współpracy między właściwymi organami i innymi podmiotami. Platforma powinna obejmować wszystkie właściwe organy krajowe, w szczególności organy egzekwowania prawa, prowadzące działania w zakresie przeciwdziałania pracy nierejestrowanej lub uczestniczące w takich działaniach. Państwa członkowskie zachowują

kompetencje w zakresie decydowania o tym, które organy będą ich reprezentantami w ramach różnych działań platformy. Współpraca między krajowymi organami państw członkowskich powinna przebiegać z poszanowaniem mających zastosowanie przepisów prawa unijnego i krajowego.

- (25) Aby osiągnąć te cele, platformę powinien wspierać w każdym z państw członkowskich wysoki rangą przedstawiciel, który powinien prowadzić działania koordynacyjne i utrzymywać kontakty z organami państw członkowskich, a w stosownych przypadkach z innymi podmiotami, w tym partnerami społecznymi, zajmującymi się różnorodnymi aspektami pracy nierejestrowanej.
- (26) Platforma powinna angażować partnerów społecznych na szczeblu UE, zarówno w kontekście ponadsektorowym, jak i w sektorach, które są szczególnie dotknięte problemem pracy nierejestrowanej lub które odgrywają szczególną rolę w przeciwdziałaniu pracy nierejestrowanej, a także powinna współpracować z odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi, takimi jak MOP, Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju oraz unijne agencje zdecentralizowane, w szczególności Eurofound i Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy (EU-OSHA). Uczestnictwo Eurofound i EU-OSHA w pracach platformy w charakterze obserwatorów nie powinno wiązać się z rozszerzeniem ich dotychczasowych uprawnień.
- (27) Platforma powinna przyjąć swój regulamin oraz programy pracy i regularnie sporządzać sprawozdania.
- (28) Platforma powinna mieć możliwość powoływania grup roboczych w celu zbadania konkretnych zagadnień i powinna mieć możliwość uzyskania specjalistycznej wiedzy osób posiadających szczególne kompetencje.
- (29) Platforma powinna współpracować z odpowiednimi grupami ekspertów i komitetami na szczeblu Unii, których prace mają związek z kwestią pracy nierejestrowanej.
- (30) Platforma i jej działania powinny być finansowane za pośrednictwem osi Progress programu Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI) w ramach środków budżetowych określonych przez Parlament Europejski i Radę. Komisja powinna zapewnić, aby platforma wykorzystywała środki finansowe przeznaczone na jej pracę w sposób przejrzysty i efektywny.
- (31) Mając na uwadze znaczenie otwartości i dostępu do dokumentów odzwierciedlone w zasadach określonych w art. 15 TFUE, platforma powinna prowadzić swoje prace w sposób przejrzysty i zgodny z tymi zasadami.
- (32) Komisja powinna podjąć konieczne kroki administracyjne w celu utworzenia platformy.
- (33) Działania platformy powinny być w pełni zgodne z prawami podstawowymi oraz zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (34) Do przetwarzania danych osobowych w ramach niniejszej decyzji mają zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ oraz dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, a także odpowiednie krajowe środki wykonawcze.
- (35) Skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Ustanowienie platformy

Niniejszym ustanawia się platformę na rzecz usprawnienia współpracy między państwami członkowskimi w zakresie przeciwdziałania pracy nierejestrowanej (zwaną dalej „platformą”).

Na użytek niniejszej decyzji termin „przeciwdziałanie” w odniesieniu do pracy nierejestrowanej oznacza zapobieganie pracy nierejestrowanej, zniechęcanie do niej, jej zwalczanie oraz promowanie rejestrowania pracy niezarejestrowanej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

Artykuł 2

Skład platformy

1. W skład platformy wchodzi:
  - a) wyznaczony przez każde państwo członkowskie wysoki rangą przedstawiciel reprezentujący to państwo członkowskie;
  - b) przedstawiciel Komisji;
  - c) maksymalnie czterech przedstawicieli ponadsektorowych partnerów społecznych działających na szczeblu Unii, wyznaczonych przez tych partnerów społecznych, reprezentujących w równym stopniu pracodawców i pracowników.
2. Następujące osoby mogą uczestniczyć w posiedzeniach platformy na zasadzie obserwatorów, a ich opinie powinny być uwzględniane zgodnie z regulaminem platformy:
  - a) maksymalnie 14 przedstawicieli partnerów społecznych z sektorów, w których często występuje praca nierejestrowana, wyznaczanych przez tych partnerów społecznych, reprezentujących w równym stopniu pracodawców i pracowników;
  - b) przedstawiciel Eurofound;
  - c) przedstawiciel EU-OSHA;
  - d) przedstawiciel MOP;
  - e) po jednym przedstawicielu każdego państwa trzeciego należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

W zależności od przedmiotu dyskusji obserwatorzy inni niż wymienieni w akapicie pierwszym mogą być zapraszani do udziału w posiedzeniach platformy, a ich opinie powinny być uwzględniane zgodnie z regulaminem platformy.

Artykuł 3

Środki krajowe

Niniejsza decyzja nie narusza kompetencji państw członkowskich w zakresie decydowania o środkach podejmowanych na szczeblu krajowym w celu przeciwdziałania pracy nierejestrowanej.

Artykuł 4

Cele

Podstawowym celem platformy jest wkład o wartości dodanej na szczeblu Unii, przy pełnym poszanowaniu kompetencji i procedur krajowych, przyczyniający się do przeciwdziałania złożonemu problemowi pracy nierejestrowanej.

Platforma przyczynia się do bardziej efektywnych działań na szczeblu unijnym i krajowym mających na celu poprawę warunków pracy, wspieranie integracji na rynku pracy i włączenia społecznego, w tym lepsze egzekwowanie przepisów w tych obszarach, a także do ograniczania skali pracy nierejestrowanej i zwiększania liczby miejsc pracy legalnej, zapobiegając dzięki temu pogorszeniu jakości pracy oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, przez:

- a) poprawę współpracy między właściwymi organami i innymi zaangażowanymi podmiotami z państw członkowskich w celu skuteczniejszego i bardziej efektywnego przeciwdziałania różnym formom pracy nierejestrowanej oraz związanej z nią pracy fałszywie zarejestrowanej, w tym pozorowanemu samozatrudnieniu;
- b) poprawę potencjału różnych właściwych organów i podmiotów państw członkowskich w zakresie przeciwdziałania transgranicznej pracy nierejestrowanej i przyczynienie się w ten sposób do zapewnienia równych warunków prowadzenia działalności;
- c) zwiększanie świadomości społecznej w zakresie kwestii związanych z pracą nierejestrowaną oraz pilnej potrzeby podjęcia odpowiednich działań, a także zachęcanie państw członkowskich do wzmożenia wysiłków w zakresie przeciwdziałania pracy nierejestrowanej.

ROZDZIAŁ II

ZADANIA I DZIAŁANIA

Artykuł 5

Zadania

Dla osiągnięcia celów wymienionych w art. 4 platforma wspiera, na szczeblu unijnym, współpracę między państwami członkowskimi przez:

- a) wymianę najlepszych praktyk i informacji;
- b) rozwój wiedzy specjalistycznej i analiz;
- c) wspieranie i ułatwianie stosowania innowacyjnych sposobów prowadzenia efektywnej i wydajnej współpracy transgranicznej, a także oceny doświadczeń;
- d) przyczynianie się do przekrojowego rozumienia spraw związanych z pracą nierejestrowaną.

Artykuł 6

Działania

1. W celu realizacji swych zadań platforma podejmuje w szczególności następujące działania:
  - a) podnoszenie poziomu wiedzy na temat pracy nierejestrowanej, w tym poprzez wskazywanie przyczyn oraz różnic regionalnych, opracowanie wspólnych definicji i pojęć oraz wiarygodnych narzędzi pomiaru, a także poprzez promowanie analiz porównawczych i odpowiednich metodologii gromadzenia danych, z uwzględnieniem dorobku innych podmiotów, w tym Komitetu ds. Zatrudnienia i Komitetu Ochrony Socjalnej;
  - b) podnoszenie poziomu wiedzy i wzajemnego zrozumienia w zakresie zróżnicowanych systemów i praktyk przeciwdziałania pracy nierejestrowanej, w tym jej aspektów transgranicznych;
  - c) opracowanie analizy skuteczności różnych środków polityki w zakresie przeciwdziałania pracy nierejestrowanej, w tym środków zapobiegawczych i sankcji;
  - d) tworzenie narzędzi służących skutecznej wymianie informacji i doświadczeń, np. banku wiedzy różnych praktyk i środków, w tym umów dwustronnych lub wielostronnych stosowanych w państwach członkowskich w celu przeciwdziałania pracy nierejestrowanej;
  - e) opracowywanie narzędzi, np. wytycznych co do egzekwowania prawa, podręczników dobrych praktyk oraz wspólnych zasad prowadzenia inspekcji w celu przeciwdziałania pracy nierejestrowanej, a także dokonywanie oceny doświadczeń z takimi narzędziami;
  - f) usprawnianie i wspieranie form współpracy między państwami członkowskimi poprzez zwiększanie ich potencjału w zakresie przeciwdziałania transgranicznym aspektom pracy nierejestrowanej w drodze promowania i ułatwiania stosowania innowacyjnych podejść, takich jak wymiana personelu, wykorzystywanie baz danych zgodnie z obowiązującymi krajowymi przepisami o ochronie danych i wspólnych działań, oraz ocenianie doświadczeń z takiej współpracy, podejmowanej przez uczestniczące państwa członkowskie;
  - g) przeprowadzenie analizy wykonalności systemu szybkiej wymiany informacji oraz poprawa wymiany danych zgodnie z unijnymi przepisami o ochronie danych, w tym rozpatrzenie możliwości wykorzystania systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI), ustanowionego na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 ⁽¹⁾, i systemu elektronicznej wymiany informacji dotyczących zabezpieczenia społecznego (EESSI);
  - h) wymiana doświadczeń organów krajowych w zakresie stosowania prawa unijnego dotyczącego przeciwdziałania pracy nierejestrowanej;
  - i) rozwój i w stosownych przypadkach poprawa zdolności do prowadzenia szkoleń dla właściwych organów oraz ram prowadzenia wspólnych szkoleń;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylające decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzenie w sprawie IMI”) (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 1).

- j) organizowanie wzajemnych przeglądów w celu śledzenia postępów w zakresie przeciwdziałania pracy nierejestrowanej w państwach członkowskich, które zdecydują się wziąć udział w takich ocenach;
  - k) wymiana doświadczeń i rozwój najlepszych praktyk w odniesieniu do współpracy między właściwymi organami państw członkowskich i – w stosownych przypadkach – państw trzecich w celu zwiększenia efektywności takiej współpracy na rzecz przeciwdziałania problemom związanym z pracą nierejestrowaną dotyczącym tych państw trzecich;
  - l) zwiększanie wiedzy na temat problemu pracy nierejestrowanej poprzez wspólne działania, np. kampanie europejskie, oraz koordynowanie strategii regionalnych lub unijnych, w tym podejść sektorowych;
  - m) wymiana doświadczeń z zakresu udzielania porad i informacji osobom, których dotyczą praktyki pracy nierejestrowanej.
2. Platforma realizuje działania, o których mowa w ust. 1, z wykorzystaniem wszelkich odpowiednich źródeł informacji, w tym badań oraz wielostronnych projektów współpracy, a także z uwzględnieniem odpowiednich instrumentów i struktur Unii oraz doświadczeń wynikających ze stosownych umów dwustronnych.

ROZDZIAŁ III

FUNKCJONOWANIE PLATFORMY

Artykuł 7

Wysocy rangą przedstawiciele

1. Każde państwo członkowskie wyznacza wysokiego rangą przedstawiciela pełniącego funkcję członka platformy z prawem do głosowania.

Każde państwo członkowskie zapewnia, by jego wysoki rangą przedstawiciel posiadał odpowiednie uprawnienia do wykonywania działań platformy. Każde państwo członkowskie wyznacza również jednego zastępcę, który w razie konieczności zastępuje wysokiego rangą przedstawiciela tego państwa, przy czym posiada on również prawo do głosowania.

2. Wyznaczając swojego wysokiego rangą przedstawiciela oraz jego zastępcę, każde państwo członkowskie powinno uwzględnić wszelkie właściwe organy publiczne, w szczególności organy egzekwowania prawa, oraz inne zainteresowane podmioty, zgodnie z krajowym prawem lub praktyką. Może również, zgodnie z krajowym prawem lub praktyką, uwzględnić partnerów społecznych lub inne właściwe podmioty.

3. Każdy wysoki rangą przedstawiciel wyznaczony zgodnie z niniejszym artykułem uczestniczy w posiedzeniach plenarnych platformy oraz, w stosownych przypadkach, w innych działaniach platformy i pracach jej grup roboczych.

Każdy wysoki rangą przedstawiciel przekazuje Komisji wykaz i dane kontaktowe właściwych organów oraz, w stosownych przypadkach, partnerów społecznych i innych odpowiednich podmiotów, zaangażowanych w przeciwdziałanie pracy nierejestrowanej.

Każdy wysoki rangą przedstawiciel utrzymuje w związku z działaniami platformy kontakty ze wszystkimi właściwymi organami i, w stosownych przypadkach, z partnerami społecznymi i innymi podmiotami, a także koordynuje ich udział w posiedzeniach lub wkład w prace platformy lub jej grup roboczych.

Artykuł 8

Działalność

1. Platformie przewodniczy przedstawiciel Komisji. Przewodniczącego wspomaga dwóch wiceprzewodniczących wybranych spośród wysokich rangą przedstawicieli.

Przewodniczący i dwóch wiceprzewodniczących tworzą prezydium.

Prezydium przygotowuje i organizuje prace platformy wspólnie z sekretariatem, który pełni funkcję sekretariatu platformy, w tym dla jej prezydium i grup roboczych. Komisja zapewnia obsługę sekretariatu.

2. Posiedzenia platformy odbywają się co najmniej dwa razy w roku.

3. W celu realizacji swoich zadań platforma przyjmuje decyzje w sprawie:
  - a) swojego regulaminu;
  - b) dwuletnich programów prac, określających między innymi jej priorytety i konkretny opis działań, o których mowa w art. 6;
  - c) sprawozdań z działalności platformy sporządzanych co dwa lata;
  - d) utworzenia grup roboczych tworzonych w celu zbadania zagadnień określonych w swych programach prac, w tym praktycznych ustaleń dotyczących tych grup roboczych; grupy robocze są rozwiązywane po wypełnieniu swoich zadań.

Decyzje, o których mowa w niniejszym ustępie, są przyjmowane przez platformę zwykłą większością głosów. Przedstawicielowi Komisji oraz każdemu z wysokich rangą przedstawicieli przysługuje po jednym głosem.

4. Do uczestnictwa w obradach platformy lub grupy roboczej prezydium może, w odpowiednich przypadkach, zapraszać ekspertów posiadających specjalistyczne kompetencje w dziedzinach będących przedmiotem dyskusji.

5. Platformę wspomaga sekretariat, o którym mowa w ust. 1. Sekretariat przygotowuje posiedzenia platformy, projekty programów jej prac oraz projekty jej sprawozdań, a także prowadzi dalsze działania wynikające z jej posiedzeń i konkluzji.

6. Komisja regularnie informuje Parlament Europejski i Radę o działalności platformy, w tym o wspólnych posiedzeniach grup eksperckich i komitetów. Komisja przekazuje programy prac i sprawozdania platformy Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.

Artykuł 9

Współpraca

1. Platforma efektywnie współpracuje – unikając powielania pracy – z innymi odpowiednimi grupami ekspertów i komitetami na szczeblu Unii, których praca ma związek z pracą nierejestrowaną, w szczególności z Komitetem Starszych Inspektorów Pracy, Komitetem Ekspertów ds. Delegowania Pracowników, Komisją Administracyjną ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego, Siecią Publicznych Służb Zatrudnienia, Komitetem ds. Zatrudnienia, Komitetem Ochrony Socjalnej i grupą roboczą ds. współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania bezpośredniego. W stosownych przypadkach platforma zaprasza przedstawicieli tych grup i komitetów do udziału w swych posiedzeniach w charakterze obserwatorów. Z myślą o efektywniejszej pracy i silniejszym oddziaływaniu mogą być również organizowane wspólne posiedzenia.

2. Platforma nawiązuje właściwą współpracę z Eurofound oraz EU-OSHA.

Artykuł 10

Zwrot kosztów

Komisja zwraca koszty podróży i, w stosownych przypadkach, koszty pobytu ponoszone przez członków, ich zastępców, obserwatorów i zaproszonych ekspertów w związku z działalnością platformy.

Członkowie, ich zastępcy, obserwatorzy i zaproszeni eksperci nie otrzymują odrębnego wynagrodzenia za wykonywaną pracę.

Artykuł 11

Wsparcie finansowe

Ogólne zasady na potrzeby wykonania niniejszej decyzji ustala się w ramach EaSI. Komisja zarządza przeznaczonymi na platformę zasobami finansowymi EaSI w sposób przejrzysty i efektywny.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 12***Przegląd**

Do dnia 13 marca 2020 r. Komisja, po konsultacji z platformą, przedkłada sprawozdanie ze stosowania i wartości dodanej niniejszej decyzji Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów, a w stosownych przypadkach proponuje niezbędne zmiany. W sprawozdaniu ocenia się w szczególności, w jakim stopniu platforma przyczyniła się do realizacji celów określonych w art. 4, w jakim stopniu wypełniła zadania określone w art. 5, wykonała działania określone w art. 6 i zrealizowała priorytety określone w programach prac platformy. W stosownych przypadkach Komisja przedstawia propozycje dotyczące funkcjonowania platformy.

*Artykuł 13***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 9 marca 2016 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

Przewodniczący
